

سر و جانم فدای سقای دشت کربلا

پای صحبت‌های «سیدرضا سجادیانیا» جانباز ۷۰۰درصدی که شهادت بالاترین آرزوی اوست

۲۲

جنایت‌هایی که نباید فراموش شود

نظری بر کارنامه سیاه تجزیه‌طلبان ایران در یگانه انقلاب اسلامی

۲۳

معلمی که به تربیت غیرمستقیم معتقد بود

در مراسم رونمایی کتاب «کتاب» از مجموعه «موزگان مدرسه عشق» مطرح شد

۲۴

مناقضات بین الملل فیلم فجر

۵۷۸فیلم، مناقضی حضور در بخش بین‌الملل چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر شدند به گزارش همشهری، ثبت‌نام بخش بین‌الملل از ۱۵شهریورماه آغاز شده بود و تا پایان هفته گذشته ادامه داشت و در مجموع ۵۷۸فیلم از ۷۲کشور، مناقضی حضور در بخش بین‌الملل جشنواره چهل و یکم شامل سینمای سعادت و جلوه‌گاه شرق (مسابقه) سینمای کشورهای آسیایی - اسلامی شدند. علاوه بر ایران کشورهای ایتالیا، مالزی، سنگاپور، برتقال، روسیه، چین، قزاقستان، آرژانتین، هند، شیلی، تاجیکستان، استونی، لتونی، هلند، ایرلند، آلمان، استرالیا، بنگلادش، کانادا، لهستان، انگلستان، ترکیه، میانمار، سوئیس، بلژیک، فرانسه، اندونزی، رومانی، اوکراین، دانمارک، لوکزامبورگ، سوئد، عراق، هنگ‌کنگ، مولداوی، ارمنستان، یونان، مغولستان، زاین، قزاقستان، چک، آذربایجان، مکزیک، آمریکا، اسپانیا، بلغارستان، برزیل، بلاروس، سربلاکوا، تونس، گرجستان، عربستان، دومینیکن، جمهوری، لتونی، مصر، سوریه، عمان، تایلند، لبنان، مراکش، فنلاند، کویت، مقدونیه، کامبوج، قطر، تروژ، اتریش، ویتنام، تایلند و ایسلند برای حضور آثارشان در بخش بین‌الملل این دوره از جشنواره ثبت کرده‌اند. چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر ۱۲ تا ۲۲ بهمن سال جاری به دبیری مجتبی امینی برگزار خواهد شد.

رقابت ۱۴ گروه در مشهد

آغاز هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت در بخش صحنه‌ای آغاز شد

ارگان‌ها و سازمان‌های مختلف این روزها جشنواره‌های تئاتری در برخی از شهرها برگزار می‌کنند. علاوه بر جشنواره تئاتر بسیج که اواخر آذرماه در بوشر برگزار می‌شود، جشنواره تئاتر خوزستان هم در پهنجان در حال برگزاری است. از دیگر جشنواره‌های تئاتر، تئاتر مقاومت است که روز گذشته هجدهمین دوره‌اش را در مشهد آغاز کرد؛ جشنواره‌ای که به گفته دبیر اجرایی‌اش پس از گذر از کربلا، معلی، نجف‌شرف، مسیر پیاده‌روی اربعین، استان یزد و استان فارس، اکنون به مشهد مقدس و جوار حرم حضرت امام رضا علیه‌السلام رسیده است. بخش صحنه‌ای هجدهمین جشنواره تئاتر مقاومت تا ۱۵ آذر با حضور ۱۴ گروه تئاتری و بیش از ۲۰۰ هنرمند در مشهد و با شعار «در گستره ایران و کشورهای اسلامی» برگزار می‌شود.

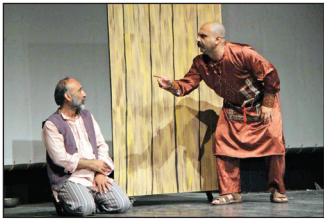
اصفهان، اردبیل، یزد، خمینی‌شهر، تهران و رباط کریم از جمله شهرهایی هستند که در این جشنواره حضور دارند. ۲سالن مربوط به حوزه هنری و همچنین ۲سالن اداره کل ارشاد اسلامی استان خراسان رضوی میزبان آثار بخش مسابقه صحنه‌ای جشنواره هستند. کورش زارعی، فرهاد قائمیان، جهانگیر الماسی، حسین مسافر آستانه و آریتا ترکشوند داوران این بخش از جشنواره هستند. علاوه بر بخش صحنه‌ای جشنواره که به میزبانی مشهد برگزار می‌شود، بخش بین‌الملل و اجرای آثار تئاتر مقاومت هم در آکسور دیگر برگزار می‌شوند که به گفته دبیر اجرایی جشنواره در صورت فراهم بودن شرایط، این اجراها تا پایان آذر روی صحنه می‌روند.

این جشنواره بخش نمایشنامه‌نویسی هم دارد که برای آن اختتامیه مجزا در نظر گرفته شده است. البته هنوز زمان برگزاری‌اش مشخص نیست، اما قرار است که در مراسمی برگزارندگان این بخش معرفی شوند. در این دوره بخش تله‌تئاتر هم وجود دارد که این بخش اواسط دی‌ماه و همزمان با سالگرد شهادت سردار سلیمانی برگزار خواهد شد.

هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت به دبیری سیدوحید فخر موسوی، از تابستان امسال کار خود را با برگزاری بخش نخست بین‌الملل در کشور عراق و همزمان با راهپیمایی اربعین آغاز کرد. در ادامه بخش اجراهای خیابانی در یزد و پس از آن بخش اجراهای رادیو تئاتر در شیراز برگزار شد.

راهیابی ۳ نمایش به جشنواره تئاتر فجر

اعلام برگزیدگان جشنواره تئاتر خراسان رضوی

نمایش‌های «زندانی شماره ۵۷۵»، «انتظار با بوی ترگس» و «۱۱۲» به‌عنوان آثار برگزیده سی‌ودهمین جشنواره تئاتر خراسان رضوی به جشنواره تئاتر فجر راه یافتند. در اختتامیه جشنواره، سیدوحید فخر موسوی که به‌عنوان دبیر اجرایی این بخش انتخاب شده، در سالن اصلی تئاتر شهر مشهد برگزار شد، جایزه ویژه هیأت داوران در بخش نمایش «انتظار با بوی ترگس» رتبه دوم و پویا فرانک کریمی برای نمایش «زندانی شماره ۵۷۵»، میلاد کاشانی برای نمایش «بلوار البرزات» و امیر رستگانه و منصور جهانبخش برای نمایش «۱۱۲» در جایگاه اول تا سوم قرار گرفتند. در بخش کارگردانی نیز فرانک کریمی، کارگردان نمایش «زندانی شماره ۵۷۵» رتبه نخست، احمد اکبرزاده، کارگردان نمایش «انتظار با بوی ترگس» رتبه دوم و پویا مانوریتسیو پاتینو با نقش «شاهزاده دانا» از کشور کلمبیا احسان عبیدی، محمد گوردی‌دهرزی، وحید خسروی، سعید مجیدی، همایون همدانی و الهام‌داری‌بخش این‌های بومی صورت گرفت.

هلمشهرتاک فرهنگ

سینماهای مرکزی و پارس تغییر کاربری می‌دهند

خداحافظی با سینماهای خاطره‌انگیز میدان انقلاب

محسوب می‌شد. سیف‌الله کامرانی، مالک و مؤسس این سینما، در سال ۱۳۴۱ آن را تأسیس کرد تا عواید حاصله‌اش، صرف امور آسایشگاه خیریه قدس، واقع در کرج شود. این سینما در ابتدای تأسیس هزار و ۲۶۰صندلی داشت، اما بعدها این تعداد تغییر کرد. قدمت سینما پارس هم به دهه ۴۰باز می‌گردد. این سینما با نام یونیورسال در سال ۱۳۴۲ با مساحت ۱۵۰۰متر مربع و ۲سالن بزرگ به گنجایش ۴۰۰ و ۳۲۰تماشاگر، با مدیریت اسماعیل کوشان و زیر نظر یک مهندس روس ساخته شد؛ سینمایی که پس از انقلاب فرازوشیبهایی را پشت سر گذاشت و بعد از آتش‌سوزی در دهه ۷۰، سال‌ها تعطیل بود تا اینکه در ترضی شایسته آن را خریداری و بازسازی کرد و نام پارس هم به نوبی تملکی‌کننده دکتر کوشان و پارس فیلم بود.

انقلاب اسلامی (شرقی و غربی) و کارگر (شمالی و جنوبی) حائل شده چند سینما وجود دارد؛ سینما سانترال (مرکزی فعلی)، شهر تماشا، یونیورسال (پارس فعلی) و مادری (همین فعلی). بعد از شیوع کرونا سینماهای مرکزی و پارس تعطیل شدند، واکسن آمد. کرونا کم‌رنگ شد، ولی سینماهای قدیمی میدان انقلاب دیگر باز نشدند؛ سینماهایی که روزگاری چشم و چراغ میدان انقلاب بودند و بخشی از شلوغی پیاده‌روها محصول حضور تماشاگرانی بود که گیشه‌ها را داغ نگه داشته بودند؛ به‌خصوص سینما مرکزی که سال‌ها یکی از سرگروه‌های سینماهای تهران بود و روزگاری پر فروش‌ترین سینمای پایتخت محسوب می‌شد. سال ۱۳۶۴ پر فروش‌ترین سینمای تهران، نه آزادی و عصر جدید که مرکزی بود. سینما مرکزی از نخستین روزهای تأسیس، جزو سینماهای درجه یک

پاساژ یا پارکینگ طبقاتی؛ این عاقبت سینماهای قدیمی میدان انقلاب است. بعد از گذشت نزدیک به ۳سال تعطیلی، حالا خبر رسیده که با درخواست تغییر کاربری مالکان سینماهای مرکزی و پارس موافقت شده است؛ سینماهایی که قرار است تبدیل به پاساژ یا پارکینگ طبقاتی شوند. به این ترتیب از سینماهای میدان انقلاب، فقط سینما بهمن باقی می‌ماند که در ضلع شرقی میدان واقع شده و برخلاف مرکزی و پارس، متعلق به بخش خصوصی نیست و حوزه هنری، مالک آن است. خیابان انقلاب و پیاده‌روهایش با اغذیه‌فروشی‌ها، دانشگاه، کتابفروشی‌ها و سینماهایش در یادها مانده است. یکی از شلوغ‌ترین نقاط پایتخت که همیشه زندگی در آن جریان دارد، سال‌هاست در حلقه دوار میدان این خیابان که میان

سینماهای از دست رفته

داستان سینماهای قدیمی پایتخت، حکایت سالن‌های از دست رفته است؛ سینماهایی که روزگاری رونق، اعتبار و گیشه داشتند و به مرور تبدیل به مکان‌هایی متروک و بی‌مخاطب شدند. سینماهای اطراف میدان انقلاب در دهه‌های ۶۰ و نیمه اول دهه ۷۰ فیلم‌های مناسب رهگذران پر تعدادی را که گذرشان به این منطقه پایتخت می‌افتاد، اکران می‌کردند. دهه ۶۰اگر مخاطب جدی، پیگیر و فیلم‌بین، سینما عصر جدید را برای دیدن فیلم مورد علاقه‌اش انتخاب می‌کرد، تماشاگر سینما مرکزی اغلب مخاطب فیلم‌های اکشن و ملودرام‌های تجاری بود. عصر جدید فیلم‌های آندره وایدا و آندره تارکوفسکی و سرگنی پاراجانف را اکران می‌کرد و مرکزی محل نمایش فیلم‌های مهدی صباغ‌زاده و جهانگیر جهانگیری بود. هر دو سینما هم تماشاگر خود را داشتند. از نیمه دهه ۷۰ که ساخت فیلم اکشن از دست‌ساز کار بخش خصوصی خارج شد به مرور سینماهای میدان انقلاب هم تماشاگر خود را از دست دادند. رونق سینماهای میدان انقلاب محصول شرایطی بود که به‌خصوص در دهه اخیر تغییرات گسترده‌ای کرد. همه‌چیز از شرایط اجتماعی، فرهنگی تا تولیدات سینمای ایران دچار تحولاتی شدند که نتیجه‌اش برای سینماهای قدیمی تهران، از دست دادن تماشاگر بود؛ سینماهایی که روزگاری در محل تفریح و تفریح مردم قرار داشتند، با تغییر جغرافیای تهران در مناطق شلوغ و پرترددی واقع شدند که بیشتر کارگرد تجاری یافته بودند. تماشاگر پیگیر میدان انقلاب هم در این سیر تحولات از دست رفت؛ تماشاگرایی که سینمای ایران دیگر فیلم باب میشل را تولید نمی‌کرد. در واقع این سینماها همراه با مخاطبان‌شان از دست رفتند؛ سینماهایی که حالا قرار است پاساژ یا پارکینگ طبقاتی شوند که اولی بر ترافیک منطقه می‌افزاید و دومی مرهمی است بر زخم کهنه‌ای که بحران جای پارک نام دارد.

که یک هنر سنتی و ملی است. در صورت برگزار نشدن دوسالانه‌ها ما گاهی دقیقی نسبت به ویژگی‌های کمی و کیفی هنرمندان و فعالیت‌های هنری آنان نخواهیم داشت. حاصلی، معرفی هنرمندان و آثار شاخص هنری در رشته‌های مختلف، ایجاد زمینه‌ای مناسب برای فعالیت بهتر و استقرار علاقه‌مندان به یک رشته هنری در معرض مشاهده فعالیت‌های آن رشته را از مهم‌ترین اهداف برگزاری دوسالانه‌های هنری عنوان کرد و افزود: در بخش جنبی این رویداد هنری نیز زمینه‌های فعالیت فرهنگی، پژوهشی و اقتصادی وجود دارد که در اولویت‌های بعدی قرار می‌گیرند. عضو شورای سیاستگذاری یازدهمین دوسالانه ملی نگارگری ایران درباره ویژگی‌های این رویداد گفت: انتظار می‌رفت که یازدهمین دوسالانه ملی نگارگری تفاوت‌های بیشتری با دوره‌های گذشته داشته باشند، اما اکنون با توجه به روند برگزاری این رویداد، به‌نظر می‌رسد که تفاوت چندانی با سال‌های گذشته ندارد. درباره بررسی کمیّت و کیفیت آثار نیز باید منتظر برگزاری نمایشگاه باشیم. این دوسالانه قرار است در بخش‌های رقابتی، مدعوین و پژوهشی برگزار شود و این موارد در جلسات شورای سیاستگذاری نیز مورد بحث قرار گرفته است. حاصلی با اشاره به برگزار نشدن منظم دوسالانه‌های هنری پیشنهاد تشکیل شورای مرکب از هنرمندان نگارگر را مطرح کرد و گفت: معمولاً اگر متصدیان معاونت هنری و مرکز هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بخوانند به‌صورت انفرادی برای برگزاری دوسالانه‌ها تصمیم بگیرند، دچار چنین مشکلاتی می‌شویم که این رویدادها به‌صورت منظم برگزار نشده و گاه با وقفه‌های

نگارگری یکی از اصیل‌ترین هنرهای ایرانی است که برای تداوم حیثیت در دنیای پر فراز و نشیب هنر باید از آن حمایت شود و برنامه‌ریزی ویژه‌ای برای رشد و بالندگی آن صورت بگیرد. دوسالانه ملی نگارگری ایران، تلاشی برای حمایت از هنر اصیل است که امسال یازدهمین دوره آن در آرشسته نگارگری، گل و مرغ، تذهیب و طراحی نگارگری در بخش مسابقه (رقابتی)، مدعوین و مقالات علمی برگزار می‌شود. توسعه و اعتلای جایگاه نگارگری در ایران معاصر، ایجاد زمینه مناسب برای رشد و شکوفایی هنر نگارگری متناسب و با تأکید بر نقش و هویت و فرهنگ ملی و اصیل و معرفی آثار برجسته نگارگران معاصر، گسترش نگارگری در هنرهای ایران و ایجاد بستر مناسب برای رشد اقتصاد هنر نگارگری ایران از جمله رویکردها و اهداف این دوسالانه اعلام شده است. با وجود برخی نقدها که به جشنواره‌ها و رویدادهای تجسمی کشور می‌شود، اما نمی‌توان کتمان کرد برگزاری جشنواره‌ها، دوسالانه‌ها و سایر رویدادهای هنری بهترین راه برای جلب توجه هنرمندان و علاقه‌مندان به آثار تجسمی و متعاقباً تقویت بازار این رشته هنری است. در همین زمینه، پرویز حاصلی، عضو شورای سیاست‌گذاری یازدهمین دوسالانه ملی نگارگری ایران به ایرنا گفت: اکنون نتنها در هنر نگارگری بلکه در تمامی رشته‌های هنری، مؤثرترین روش برای ارائه و در معرض دید قرار گرفتن آثار، برگزاری رویدادهایی همچون جشنواره هنرهای تجسمی فجر و دوسالانه‌هاست. بر این اساس اگر این رویدادها به‌صورت مناسب یا به کلی برگزار نشوند به این وجه از ارائه آثار لطمه بسیاری وارد می‌شود. دوسالانه‌ها رکن مهمی در هنرهای تجسمی هستند؛ به‌خصوص در رشته نگارگری

یازدهمین دوره دوسالانه نگارگری در ۴ رشته برگزار می‌شود

مشابه دوره‌های قبل!

